

BEST AVAILABLE COPY

WHERE WILL BE THE NEXT BLOW BELOW THE BELT? WHO ARE THE

NEXT HOSTS? WHAT WILL HAPPEN NEXT?

Monday, Sept. 28, 1964

(3000 copies distributed)

(b) Bulletin of the 16th October, 1964:

DECLASSIFIED AND RELEASED BY
CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY
SOURCES METHODS EXEMPTION 3B2B
NAZI WAR CRIMES DISCLOSURE ACT
DATE 2003 2006

E T A teatab:

K A A S M A A L A S E D !

BULLETAAN # 2.

ARUSAAMAATUSTE VÄLTIKISEKS JA IGASUGUSTE LALMUJUTTUDUDE PIDURDAMISEKS
TEATAVATE RINGKONDADÈ POOLT LOBB E T A OMĂ KÜLUSERS TEATADA JÄKGIST:

E T A pretendeerib ainult faktidele ja tõsioludele rajatud infomatsioonik vahendamisele, kuni nõe vabas taalides eksisteeriv eesti ajakirjandus, milline on laskunud okupatsiooni eegade tasemele, kust todo võis leida ainult riigide nähteli, on tass leichud oma dige kohe neid pugulaskonnas kui erapoolsetu usdiste vahendaja.

E T A rahvuslikult meelestutud cestlased ei sea enam vaikseteks pealtvastajateks jüüda, olles viimastel aastatel jõlginud osa meie inimeste tööd, mõningates mõre poolt asutatud organisatsioonides, mõnes punaussi pugmist meie Toronto-ost-luskonda, keda seni peeti üheks kannuunseks kantsiks komunaalsi propaganda valde vastu. Laenriikide järelandnisse politikaast pole veel midagi õppida.

E T A jätkab bülletaanide väljaandmist seni kui "haiglased hambad" on demodatud, mis teadagi tekib valu nii mõnelegi asjaosalisele ja selle sobitole, kuid aitas saansta terveid, kes tugevateni ja tootateliisteni voivad nookkuhonda. Kõnapakema eestlaste ühiskonna järgnisteeks, voimalikeks Tim Buck'i rünnakute pereerimisteks.

Kuidas võis selline rabuspoliitiline skandaal Torontos teoks saada, kas meie kirjanike, hundsnike ja teiste juhtivate kontadeil olnud isikute poolt? - Kõigile mõistatuseks? - Arvatavasti jääb saloduseks ka see, millistel aktiviteedil esustati need inimesed sellise habibaarse sammu? - Kas salivid nad maksetud, kui toimisid ideoloogilistel põhjustel? - Kas birutati neid selicks, või läksived ennatgeelasega kohtuma ainult kõrgemeltest auhinustest? - Midagi ei tea! - Keskis ei tea! - Isagi meie poliitiline võitlusorganisatsioon RVN-u ei tea, tahes ükski vaikida - või on sunnitud vaikima "mingisuguse nähtamatu jou" poolti? - Mõte asja ega nad siiski teavet ja on avaldanud range otsuse, parast kahte erakonnalise juhtuse koosoleku pidamist, et sedüü pole sellest skandaalis loos mitte hommikobrad Ekbaum'id, Eerne'd, Oja'd, Pihla'd, Naelagea'd kes läksived naiivselt puhasse kulleri R. Sirge'ga salajasale koosviibimisele, vaid studi on hoopis E T A valjasandjad, kes juugesid hukkata kergitama saladuslinikut mõnede meie tegelaste tegevusest ja sellest informeerisid Bülletaan # 1-ga teadmatuses viivoivas ja ühiskonda. --- "Koik suudistuskahurid tulevad seunute E T A valjaandjatele", kõlab momendil loosung meie Ühispanja, RVN-u ja ajalohude toimetustes, et sundides vaikima "mees tanavalt", kes on poliitiliselt ebaküps ja mitte võimelise arvutava meie "kõrgema seltskonna" tegelasi, ega nende teravust.

Endised riindesõdurid ega ei sea enam vaikida, ega jäädva kaevumi positiivsatajate riivadesse. - Kui 20 aastat tagasi sai tulistatud vaenlase pihta Mäkkas, Luunjas, Kavastus, Narva-Tartu või Meristu all, siis nüüd olude sunnil peab tulirelvvi asendama pliatis, sulg, või kirjutusmesin. - Meie suurim ja jõhkraa ühiskondne kommuunism pole muutunud, ega pole selle sisu täitemurd meie põliske cestlaste kodumaa okupeerimisega, meie rabva eri jõustustega, või kuuđitamistega Siberi. Si, nüüd on see sirutomas oma punasõbraid isegi meie pugulaste Jüri ja Ida-kaitseliitides, et hävitada, lõökuda ja kilustada nagu nad teevad seda meie kodumaa ühele rahvaga. --- Selleks sai R. Sirge ülesandide läskvast, luua kontaktide ja ühendused meie vaimutegelastega Torontos ja kelle käikudest olivid teadlikud R.C.M.P. ning C.I.A. luurekeskused - mitte aga meie juhtkond! - Kas harrad ja olemeid meie "kõrgema seltskonnas" ikka veel ei haista hädachtu, millesse nad töökavatse meie komulaskonna kui nad eelistavad mahaõivimisega kaitsta oma naiivsete soorite hõrkombrisoid tegusid? - Kas töösti usuto et Sirge madallõök jääb viimasena? - Kas selle ühustanud miliard "sirgeid" jagas Suurvali eestlastele Stockholmist - kas ei olema teile Madamini medalisirgeid New Yorkis, Rootsis? - Kas ikka veel vabata

BEST AVAILABLE COPY

seisalostesse ajudega, mis võimaldas teile põgenemise ja mitte oesti seadustesse, kus hinn ja vore hooldid riinat, endes teile ega pakkuniseks-põgenemiseks läviini eest 1944.a. septembrikuul? - Kas pole teile ikka veel selge, et "nende tänavalt" võlgneb oma praeguse positsiooniga koha meie ühiskonnas ja mitte oma isiklikule õnnile, teadmistele?

(Jatkub peärde)

- 2 -

Et meie pügulaskonnas kollegil ei tekiks mingit kaksipidi mõtlemist, sellicks heidame ülevantiku pilgu tagasi, seoses punakulleri Sirge visiitidega Ekbau'm ja Eerme kõteritesse, - Poicks huvituseta vaadelda koosolekuid läädenud aastal novembris 1963.a. ja varakevadci 1964.a. millised võivad - kuid volvad ka mitte olla ühenduscs praeguste sündmustega. - Allpool järgnevad isikud "kes on kes" ei peaks veel tahendama, et see ja teine on punane, roosa, kollane, voi rohelise - kullaga peaks võtma järgmisel Moskvä Külleritel tähtmise nende inimete tulitemiseks, sest nad on hoiatatud.

1963.a. hilis-sügisel alustas H. Oja, kes on ÜEKSKO juhatuse liige, korjandusaktiooniga kaasaalaste keskel Torontos, et nüüdikutsega austeda Rootsis elutsevat dr. Ivar Grünthal'i. Kuna suurem osa meie kaasaalastest ei teadnud kes on dr. I. Grünthal, siis jäädi võrdlemisi külmaks ja üksikuseks H. Oja aktiociks.

Dr. Grünthal saabus aga siiski Torontosse, kus talle korraldati osa meie vanmuinimeste poolt kohviõhtu O. Puhm'i kiriku seltsmündikes ruumes. - Tagant järgi on selgunud mõndagi huvitavat eemalitud isiku, kes on ajakiri "Maa" esitajate ja üliaktiivne kirjanusinimene, olles eriyukalt tõlkitud N. Eestisse, kui tunud punamuuletajate värssse rootsikeelde. Teadaolevateid andmetel on dr. I. Grünthal ainuke cestlane, kes selle aasta alul koos Kolk-laeban'i abiga saatides Rootsist telegrammi Hispaaniasse, millise tekst kõlas järgmiselt: "Fashistlike vanglasi vaelevale kolleegile tervitusi"! Allkirjutanud Ivar Grünthal. Mähiniid telegramm töodi nõnes Rootsis ilmuvas estikeelsetes lehes ka silmapoissivalt ära.

1964.a. 25-dal aprillil toimus Eesti Majas RVN-u osakoosolek, kus koosoleku juhatajaks valiti Heino Jõe. Tevaliste uriblende ja küsimusre arutamisel, esitati E. Salurand-U. Jürimaa poolt koosolekule voliitiline resolutsioon hoiatusseisiks meie kommuunismivastases võitluses. - Resolutsioon kõlas järgmiselt: "VNN üldkoosolek mõistab hukka igasuguse ko-eksistentliku ideoloogia propagandistlike vangulaskonnas, jäädes RVN-u eelmise koosseisu poolt vastuvõetud setsumõnda juurde, s.o. kommuunismivastane võitlus ja igasuguste läbirääkimiste vältimeste komunistlike funktsionäridega, kaasarvatud okupeeritud kodumaa külastenire. Resolutsiooni poolt hääletasid: Salurand-Veidebaum-Jüritmaa-Urm-Kaia-Luop-Keine, Riisna ja Tralle - seega 9 häält poolt. - Resolutsiooni vastu seega ko-eksistentsi poolt komunistidega hääletasid: Jõe, Kareda, Rahapall, Horva, Püts, Väoas, Kõva ja Pärkma - seega kokku 8 häält vastu. - Lagedes ära hääletuse tulemusel ei pettudes selies, nimetas koosoleku juhataja H. Jõe seda hääbivärsaks otsusoleku koosolekule, millisele väljendusele esitati protest ja H. Jõe tagandati koosoleku juhataja kohalt. - Nipalju siis sissejuhatusens sündmustele, millise algusaegsust 19-del septembril, mil Torontosse saabus N. Liigu liikmeline kulumatu delevatsioon, kelleda sens oli ka endine hääituspetaljonlane R. Sirge.

Härrast delegatsiooni majutamist "King Edward" hotelli, astus praegune taasmehe punaordenitega autasustatud punakirjanik N. Eestist ühendusse Salme Ekbau'miga, kellele tal oli pakk ja tervitused üleanda selle õelt Minni Nurme'lt. Nagu esimeses büljetänis märkisime, on Minni Nurme 1944.a. ENSV kirjanike liitu liige ja abiellus ENSV ülemõukogu liikme Aadu Hint'iga, kes oli aktiivne juunipöörde tegijate ja teenelike, ordenitega pärjatud rahvakirjanik praeguseks N. Eestise. Olles paar Salme Ekbau'mil ja Minni Nurme'll eels vend H. Neumann St. Catharines's, kuhu ta varemnes pärast edasimistunud kommuunistliku riigipöörde kasset 21. septembril 1924.a. - Sirge, olles kaage ja kõrge kultalisene maitsnud Ekbau'mi ja kultalisust kaks paeva Torontos, oli avaldanud soovi kohata ka teiste, mõjulikku ja kunsti inimestega, milleks võeti ühendused Eerme, Oja, Pihla ja Meelaru'ga! H. Oja olevat helistanud veel paljuude teistelagi meie vaimuvinnaosal, kuid kes olevat koolgunud punategelasega lähe laua taga istumast.

Mairitatud inimesed aga kõtusid Eerme kodus, oestiaste kõterimajas 21-sal, eestõõdutul, lõhkudes koosviibimiselt alles järgmise paeva varahommikul, kusjuures parneremenoos Eerme soidutes isiklikult oma nimeta külalise tagasi selle hotelli.

Millest seal koosviibimisel räägititi ja milliseid ettepanekuid tehti, vaid eestõõdutati - seda ei tea keegi. Eerme aga RVN-u juhatuse liikmena oli roottina meie voitlusorganisatsiooni printsiipe, mis ta ka ei räägiks - kui ta üldse mõtlegile midagi räägib? --- Parest seda hakkasid liikuma Toronto-eestlaste kollektiivid salajasest koosviibimisest, millest RVN-u koos ajalehedega esindajatega - muid esiliikluse osas vaimida. - Sajad kaasmealased, kesi enamusvähem olivid tundlikud teimumust, lootsid seitse põema, kuni otsustati suuride värs eisimistega muidelma tõde, milleks paljundati 28-sept. E.L.A. bülletini.

Samal ajal, kui faktid esitati avalikkusele, toimus Eesti vajadus. RVN-ü erakorraline juhatuse koosolek, kuhu oli palutud Eerme "uruannet" esitama. Koosolekut juhatas praegune RVN-ü esimeses H. Pürkmäe. Oodatult, vordlemisi väljusrikkaks kujunenud koosolekku, palus Eerme ennast vabustada RVN-ur juhatuse tööst, vabandas oma naiivset käitumist, kuid ei esitaned kellegile mingit õigendust, seoses Sirge vastuvõtuga tema kohteris. - Seega on hilisemud Toronto Eesti ajulehtede teated valed ja avalikkust täielikult eksiteele jubilivid, millest piisamalt allpool. - Edasi RVN-ü koosolek, kus Eerme Kaitsjatena esinesid kõigi võimalike juriidiliste võtetega Pärkma-Täss-Toi kolnik, otsustas ül-sel okti hilisväl RVN-ü üldkoosolekku Eesti Vajast jätta püevakorras välja Eerme hüsimuse, kuna juhatust oli juba aktsepteerinud tema lahkuviisipalve ja "paatuvinas" selleks eicka on unustatud. - Veel soovitati koosolekku üldsuse huvides pehmendada ja sumbitada kogu saandearne lugu, et rahvast mitte paanikasse ajada.

Olkord muutus aga järgmisel päeval, mil E. T. A. bülletään oli joudnud lugajaskonnani. - Jälgides hiljem meie ajulehtede väljaandeid Torontos, võib lugaja ise veenduda selles (pöördel), kui napisõnalised ja ekslikud on "Vaba Eestlane" teated. - Black Joe, alias Heino Joe aga oma jooneuluses "Sirge ja kõver" pistab kõik ühte potti - olgu need siis venelased, kommid või E. T. A. vuljaandjad, panasi et on ikkagi punaste vastane jutt ja vobolla aitab mõnel naiivsemal unustada tema konet 21.-sel veeb. 1964. a. Waterloo ülikoolis Eesti VABARLIGI aastapäeva ehtusel. - Kahju, et H. Joe ei kutsunud neid punastekr siis, kui hoidsime rinnat Tactu all, et tema saaks pögeneda Routsi!

Juhtkirjadest läinud E. T. A. täielikult "Vaba Eestlane" 10-dal oot. ilmunud väljaandeja "Meie hoiak" autor "L"-ga, väljaarvatud need künne riida keskkal, kus autor mõtlematult tõmbeldub lendlehe vüljaendjaid komiudeks, millel märkus võis olla ka tingitud survest mõna äripantnari poolt.

"Meie Elu" juhtkirjad ega peregladavad Toronto Ühispanga ja RVN-ü loodurjist, kus arvatakse et surmanuhitus on liig xerga karistus anonüümsetele E. T. A. väljaandjatele! - Juhtkirja autor "Anonüümus ei kuulu meie hulka" unustab ega ise oma kutse-estika, jättes artikli ilma mingisuguse initsiaalite, või uskus te teest, et tema juhtkiri esindas "Meie Elu" arvukat kollegiumi ja toimetajate porat? - !

Viimane RVN-ü juhatuse otsus kõlab liigseti diktatorlikult, kus üks viisil, dikttaator esitas oma kirjutet memorandumi juhatusele kinnitamiseks, mille tekst kõlab järgmiselt suure pealkirjana: "Eesti pagulashiskond jatatab murdumatult oma võitlusmissioni"! Alapealkirjana on: "RVN mõistab hukka anonüümse lendlehe ja kuulujuttude levitamise". - Kaheverulises kirjutises pole ega sõnagi juttu kas tegelikult üöhustasid sellise rahvusliku suur-skandaali Torontos. - Kas E. T. A. valjaandjad, kes faktilistele andmetele tuginedes informeerisid pagulashiskond ja sundisid meie vaikivaid ajalehti ka selleks - või olivid meie võitluspõhimõtete reetjad-äraandjad ekbaupidid, eimed, ojad, pihilad, naelapead? - Iga pimedalegi on selge, et meie RVN-ü juhatuses, kes saab oma direktiivid meie Ühispangal, vicle asjad kõik korras - nii, nagu ühes rohustikult häälestatud eestlaste ühickasmas peaks olema! - Ja teie ähvardusi RVN-us meie ei karda, nii, nagu meie ei kõnnud vaenlast Sinimägedes, ega seda, et ta meie tulistamispesad võib avastada - et karda meie teid ega teisi ko-eksistentitajaid ka Toronto kirjutuslaudede taga!

Pärast E. T. A. bülletään # 1. ilmuist, seoses Sirge kiiuajamisega Toronto, on mitmed meie kaasmaalased (mõnedil teada 23) saanud ühvarduskirju turundustiitlis isikult, või isikuteli, kus tekstitid kõlavad järgmiselt: "Mõelge ora sugrilastele" - "Jääge eemale praegustest sündmustest" - "Kui teie teated isikute tagakiusamist ei jäta, siis kannatavad teie sõbrad ja sugulased"! - Need on kõlu testaolevat variatsioonis nii käsitsi, kui kirjutusmasinal valmistasid ühvarduskirjade vorme. Vobolla on neid enampi? - Kas RVN-ü mõxatacib Moskva-kullerite ees sõltuval protesti avaldade? - Kas K. Eerme le oli usaldatud enam amatkohli meie omadele; või ainult RVN-ü juhatuses? - Missugused eestlastele kuuluvad arhiivimaterjalid ja miliisil hulgai olivid need veel K. Eerme valduses ja kontrolli all 15-dal okt. 1954. a? - E. T. A. palub üzulaskonnale avalikku vastust RVN-ü sekretariaadi ümber. Toronto ilmavates kahes eestikeelises ajalehes "Vaba Eestlane" ja "Meie Elu" veerandiga vormitiiruti selvit, mõttavale konkreetsest tulistamisest.

16-dal oktoobril 1964. a.

BEST AVAILABLE COPY

ETA announces:BULLETIN #2.COMPATRIOTS!

IN ORDER TO AVOID MISUNDERSTANDING AND TO STOP ALL KINDS OF GOSSIP BY CERTAIN GROUPS, ETA CONSIDERS ITS DUTY TO ANNOUNCE THE FOLLOWING:

ETA considers its purpose to disseminate information based only on facts and the true state of affairs, this until the time when the Estonian newspapers in the free world have again found their proper place in our community as impartial disseminators of news. They have now fallen onto the level of the occupation times when one could find the truth only by reading between the lines.

Nationalistic Estonians behind the ETA can no longer remain but silent spectators while in the last few years they have observed the work of some of our people in some organizations founded by us, noticing the wiggling of the red worm into our Toronto Estonian community, into the community which until now has been considered one of the more immune castles against the communist propaganda of lies. We have nothing to learn from the yield-to-communists policy of the western countries.

ETA will continue to issue bulletins until the "sick teeth" have been extracted. This will naturally cause pain to several involved people and their friends, but helps to preserve the healthy ones who, being strong and willing to act, will form a compact Estonian community to fend off the next possible attacks by Tim Duck.

How such a national-political scandal could take place in Toronto, caused by our writers, artists and other leading persons, will remain a riddle to everybody. Likely the motives why these people took such a shameful step will also remain a secret. Were they paid, or did they act because of ideological reasons? Were they frightened into this, or did they meet the red functionary only because of a petty desire for fame? Nothing is known! Nobody knows! Even our political organization, Estonian Central Council, does not know -- it only wishes to remain silent -- or is it forced to silence by some invisible force? One thing

they nevertheless know and, after two special meetings of the executive, they have publicized their firm conclusion that the guilty ones in this scandal are not their friends Ekbaums, Eermes, Ojas, Pihlas, Naelapeas who naively went to the secret meeting with the red emissary, R. Sirge, but instead the guilty party is the publishers of ETA, who dared to lift the cloak of secrecy from the activities of some of our people, and informed with their bulletin #1 our exiled community which was in the dark. --- "All cannons of accusation must be aimed at the publishers of ETA" is the present slogan of our Credit Union, Central Council and newspaper editors, with the purpose of forcing to silence the "man on the street", who is politically ignorant and unable to criticize our "higher society" and their actions.

The former soldiers cannot remain silent, nor in the lines of the spectators, any longer. When, twenty years ago, we aimed our fire towards the enemy at Maaksa, Luunja, Kavastu, Narva-Tartu or at Meristu, now by force of circumstances guns must be replaced by pencils, pens or the typewriter. Our biggest and most cruel enemy, communism, has not changed nor has it satisfied its appetite after occupying the ancient homeland of the Estonians, after enslaving our people, or after deporting them to Siberia. No, the red fingers are stretching themselves now after our exiles in the western hemisphere in order to destroy, break-up and shatter, just as they are doing to our people in the homeland. --- This was the job R. Sirge was given by Moscow, to make contact and communicate with our intellectuals in Toronto. The R.C.M.P. and C.I.A. organizations were aware of these moves--but not our leaders! Can the gentlemen and ladies in our "higher society" still not smell the danger into which they are pushing our exiled group, if they prefer to defend their naive friends and their actions with silence? Do you really believe that Sirge's blow below the belt remains the last? Do you not remember which "straight blows"

(Sirge = straight) Mr. Suurvali aimed at Estonians in Stockholm?
Can you not recall Ilyuman's blows below the belt in New York or
Sweden? Do you still believe that your geniuslike brains helped
you flee from Estonia rather than Estonian soldiers who in their
blood and sweat defended the battlefield so as to give you time to
pack up and flee before the red onslaught of 1944, in September?
Do you still not understand that it is "to the man on the street"
to whom you owe your present positions in our community rather than
your personal luck and ability?

In order that nobody in our exiled group would have double thoughts we shall look back on events in connection with the red emissary Sirge's visits to the apartments of Ekbaum and Berme. Nor is it without interest to look back on meetings in November, 1963 and Spring 1964 which may or may not be in connection with the present activities. The people listed below, "the who is who", does not necessarily mean that one or another is red, pink, yellow or green -- nevertheless this should remove the desire of future emissaries from Moscow to contact and disturb these people, since they have been warned.

Mr. H. Oja who is a member of the executive of the Estonian Writers' Association started in the late Fall of 1963 a collection among Estonians in Toronto in order to honor Dr. Ivar Grunthal from Sweden with an invitation. Since the majority of our compatriots did not know who Dr. I. Grunthal is, they remained rather cool and noncommittal to H. Oja's action..

Nevertheless Dr. Grunthal arrived in Toronto and here a number of our intellectuals organised for him a reception with coffee in the social rooms of O. Puhm's church. Subsequently, numerous interesting facts have become apparent regarding the aforementioned person, who is the editor-in-chief of the periodical "Mond" and super-active writer, having translated numerous poems by red poets.

in Soviet Estonia into Swedish! According to known information

Dr. I. Grunthal is the only Estonian who in the beginning of this year along with Kolk-Laaban sent a telegram from Sweden to Spain,

the text of which was as follows: "Greetings to our colleagues who are perishing in fascist prisons" undersigned, Ivar Grunthal. This telegram was also printed prominently in some Estonian newspapers which are published in Sweden.

The general meeting of ECC was held on April 25, 1964 in the Estonian house. Heino Joe was elected chairman of the meeting. During discussion of usual problems and questions, a resolution was presented by E. Salurand-U. Jurimaa for the approval by the meeting to aid our battle against communism. The resolution was as follows: "the general meeting of ECC condemns propagation of ideologies of any kind of co-existence among the Estonian community in exile, as proclaimed by the previous Council, i.e. anti-communist fighting, and abstention from any kind of contact with communist functionaries, including visits to the occupied home country". The following voted for the resolution: Salurand-Veidebaum-Jurimaa-Urm-Kala-Lupp-Heine, Riisna and Tralla, that is nine votes. Against the resolution, i.e. for co-existence with communists voted: Joe, Karepa, Pahapill, Herma, Pats, Trass, Kova and Parkma - that is eight votes against. Announcing the result of the vote, chairman Heino Joe called it a shameful decision for the meeting. A protest was raised against this statement and H. Joe was removed from his post as chairman. -- Let the above be an introduction to the events which started this Fall, on the 19th of September, when the eleven member cultural delegation from the Soviet Union arrived in Toronto with a member of the destruction battalion R. Sirgo as one of the group.

After the delegation had settled in the King Edward Hotel, the red writer from Soviet Estonia, who has been honored with a Red Order, contacted Selma Elbaum, for whom he had a parcel and greetings from her sister Minni Nurmi. As we mentioned in the previous bulletin,

Minni Nurm is since 1944 a member of the Writers Union of the ESSR and married to Adu Hint, member of the ESSR Presidium who was also an active participant in the June (1940) change of government and an "author of the people", crowned with Orders in the present Soviet Estonia. The two sisters, Salme Ekbaum and Minni Nurm, have a brother, H. Neumann, who is living in St. Catharines where he fled after the unsuccessful communist uprising in the republic of Estonia in 1924. Sirge, having as a high guest from far away tasted the kindness of the Ekbaums' as hosts for two days in Toronto, also expressed the desire to meet others among our writers and artists, for which reason contact was made with Eerme, Oja, Pihla and Naelapoja. Supposedly, H. Oja phoned also many others among our intellectuals, but they supposedly refused to sit at the same table with the red functionary.

The people mentioned above met, however, in Eerme's home in the Estonian apartment block on the 21st of September in the evening and left the party not until early morning of the following day, when the host, Eerme, drove personally his famous guest back to his hotel.

What was discussed at that meeting and what propositions were made, or accepted - nobody knows. Eerme, however, as a member of the executive of ECC had betrayed the principles of our battle organizations, no matter what he would say, if he says anything at all to anybody? -- After that, stories started to move around among the Estonians in Toronto regarding this secret meeting, about which ECC and the representatives of the newspapers wished to keep silent from the public. Hundreds of our compatriots who were more or less aware of what had happened waited for seven days until it was decided to force our newspapers to publish the truth. It was for this purpose that the ETA bulletin was prepared on September 28th.

At the same time that the facts were being given to the public, there was a special meeting of the ECC executive in the Estonian House, where Mr. Eerme had been asked to present his "report". The chairman of the meeting was the present ECC president H. Paulsen.

BEST AVAILABLE COPY
1900 JETZT

K. Eerme

As expected, there was a lot of discussion during the meeting. Eerme asked to be relieved of the work of the executive, apologized for his naive behaviour, but did not submit to anybody any report in connection with the meeting with Sirge in his apartment. Therefore, subsequent announcements in the Estonian newspapers in Toronto are false and completely misleading to the public. More about this below. At that meeting the trio Parkma-Trass-Toi were acting as defenders of K. Eerme, using all kinds of legal tricks; it was also decided not to include in the agenda of the general meeting on October 31st, the question about Eerme, since the executive had already accepted his resignation and "the guilty one" would be forgotten by that time. In the interest of the public the meeting also suggested that this scandalous story should be subdued and softened so as not to give rise to panic among the people.

However, the situation changed on the following day, when the ETA bulletin had reached its readers. If you, the reader, will follow the subsequent editions of our newspapers in Toronto (reproduced on the reverse) you will convince yourselves how incomplete and inaccurate their statements in "The Free Estonian" are. Black Joe, alias Heino Joe, in his column "Sirge ja Kover" (Straight and Crooked) puts everything into one kettle--be it the Russians, the communists or the publishers of the ETA. The main thing is that it is still anti-red and maybe this helps some naive people to forget his speech delivered on February 21st, 1964 at the University of Waterloo, during the Independence Day celebration of the Estonian Republic. What a pity that H. Joe did not call us reds at the time when we were on the battlefield at Tartu giving him time to flee to Sweden!

ETA is in complete agreement with the editorial in "Free Estonia" of October 10th, under the heading "Our Position" by "J.", with the exception of those ten lines in the middle where the author thoughtlessly calls the editors of the bulletin communists. This remark may have been caused by the pressure exerted by some business

Peter J. Toor

10.

The editorials in "Our Life" reflect, however, the slogan of the Estonian Credit Union and ECC, where it is thought that the death penalty is too light a penalty for the publishers of the ETA bulletin! The author of the editorial "Anonymity Should Not Be Cured" forgets his own professional ethics, leaving the article without any initials. Does he really believe that his editorial represents the broad collegium and the editorial staff of "Our Life"?!

The last resolution of the ECC executive sounds too dictatorial where a small dictator submits his written memorandum to the executive for confirmation. The text is the following with a big heading:

"Estonians in exile continue their struggle unchanged", the sub-heading is: "ECC condemns the anonymous bulletin and the spreading of gossip". In the two column article there is, however, not a single word said about who really caused this national big scandal in Toronto. Was it the publishers of ETA who, based on factual knowledge, informed our exiled group and forced our silent newspapers to this--or was it the traitors of our principles, elbaum, eermes, ojas, vihlas, maelups?

✓ It should be obvious even to a blind man that everything is not in order with our ECC executive which accepts its orders from our Credit Union--not as it should be in a nationalistically sound Estonian community! And we are not afraid of your threats in the ECC just as we are not afraid of the enemy at "Sini-aed", nor are we afraid that it may discover our firing positions--we are not afraid of you or of other co-existentialists behind the writing desks in Toronto.

After the appearance of ETA bulletin #1 in connection with Sirje's attempt to drive a wedge among the Estonians in Toronto, many of our compatriots (at the moment 23 cases known) have received threatening letters from unknown people, where the texts are as follows: "Think of your relatives", "Stay away from the present occurrences", "If you do not refrain from attacking certain people, your friends and relatives will suffer", these are three of the known variations of threatening letters, written by hand as well as printed on the typewriter.

BEST AVAILABLE COPY

Door Number

writer. Maybe there are more? Does the ECC plan to protest to the emissaries from Moscow? Has K. Eerme been entrusted with more positions in our organizations, or only in the executive of the ECC? Which archive materials belonging to Estonians, and in what quantities, were these under the control of K. Eerme on the 15th of October, 1964? ETA requests public answers to the Estonian community from the secretariat of the ECC in the two Estonian papers of Toronto "Free Estonian" and "Our Life" placed in a clear, easily seen position, in regards to the questions raised above!

October 16, 1964

(c) Bulletin of the 12th November, 1964:

EFA teatab:

BULLETIN # 3.

KÄASMAALASED!

Seoses rüpnakutega, mis saanud EFA väljaandjate vastu põhjusel, et kõigutada üldustole poelt entava informatsiooni tööparades, ositane mõningad kusinused ja vestused, mõjujuures kontrollantide piime läbepääsuse.

EFA oli tõlgides ja väljubaarne Eesti Vabariigi aegne teadete esitaja, millesse asutise Kommunistid teatavasti võtsid üle ja natsionaliseerisid. Tastades, et seal ei ole midagi tegemist Sirge aegse natsionaliseeritud EFA paroolidega, vaid olene jõudlusega hoiatust ja kustata Eesti Vabariigi aegne EFA traditsioone.

EFA annabundus ei ole tingitud argusest, vaid sellest, et kindlustada juurdepääsu informatsioonile, mida eelkõrult ei olnud võimalik saada.

EFA väljaandjal ei loole mõningast isiklikku omakosu, ega mõle vahekaalule eshitatud organisatsioonide killusterist, kus mõle kaks seni olene juhatajat olid tööd, ajakulu ja rahalistele teatustega täisväljlikult läikimad.

EFA väljaandjatel oli ole seest Toronto Eesti Võitlejate Ühinguga, kuid vastavaid sellele, uueste vankumustega Toronto E.V.U.-gu resolutsiooni tingimustel, tulnud ja lempintsiteenide läbepääsuse, kui esindajelole R. Sirge'ga kontrollantide ja vennad asid ka Toronto-eestlaste rahvamüüdest organisatsioonidest ja EFA-est esitada. - kui Rattoo saidata, mõgi oleks EFA rühmata, vaid kaasvõttes, kui Toronto Eesti Ühinguga ja eestlaste ühingu ühingu ühendusega mõistet, vaid ühenduse hulalise ja teatavasti ühispunkt kaudu läbirääkimispaiko aeg mõistet EFA-est esitada. Uilmult looritavaesse ja siseruumesse on Rattoo paljudeks mõisteks tulikaliseid esitud ühenduspiirkondade EFA poelt, kus hõivatakse selline mõndas eukaristiaid ja eukaristiaid mõiste mõiste erinevate riikide.

EFA väljaandjatele on tehud ettehoitoid õiguskeeluse ja lause esituse põhast, mis on ka leeveldat, kast toll ei ole mittekiht oda EFA läbirääkimistele, et mõni muudud mõil korralikuid, kuid mõle puureid siiski hõivatakse seda kõelt, mõistet mõistab ja on selle. See alati mõistab EFA-est seestu Saksamaale.

EFA-ist lõpetab mõle regulaarselt informeeritud seni kui mõle "vabas" ajalood. Torontos on sõjaväe ühendustase ja selle mõist, kus hõivatakse sündi selle, mõle dislokatsioonide oli suunamine, arvestamata "võhaga täpselt", koliale mõi moniki ajalintenik volgneb oma braagus elutandondi.

Edasi oleks huvitatav teada, mõle leedi vürinikkeredjen EFA väljaandjate selgitamisest, kuid mõle ära hõivatakse ja mõistetud ja hõivatakse? - EFA on ole jõudsi hõivatud, vaid sõltub tõde õiguskeelusest. - Samuti on mõist: mõlemine keskkonnamõist ei läbida ja mõistetud mõist RYV-u osinõne kui läbirääkimisest eukaristiaid ja mõist, mis ei olna eriti kõrget transiitust ega riidliku, eukaristiaidusega isiku suunet, mis on olna eriti kõrget transiitust ega riidliku, eukaristiaonist. - "Preluder", kes on mõi suur "tõe ja läksuse" eest vältides, kvalifikatsioonist. - "Preluder", kes on mõi suur "tõe ja läksuse" eest vältides, mõju ta RYV-u üleskutsete jaoks jaob, mõle ta mõle leidi paavalkide eest? - Mõõdu mõistet ja mõle leidi paavalkide eest ja mõistet ja mõle leidi paavalkide eest? - Mõõdu mõistet ja mõle leidi paavalkide eest ja mõistet ja mõle leidi paavalkide eest? - Mõõdu mõistet ja mõle leidi paavalkide eest ja mõistet ja mõle leidi paavalkide eest? - Mõõdu mõistet ja mõle leidi paavalkide eest ja mõistet ja mõle leidi paavalkide eest? - Mõõdu mõistet ja mõle leidi paavalkide eest ja mõistet ja mõle leidi paavalkide eest? - Mõõdu mõistet ja mõle leidi paavalkide eest ja mõistet ja mõle leidi paavalkide eest? - Mõõdu mõistet ja mõle leidi paavalkide eest ja mõistet ja mõle leidi paavalkide eest? - Mõõdu mõistet ja mõle leidi paavalkide eest ja mõistet ja mõle leidi paavalkide eest?

BEST AVAILABLE COPY

Poor Feed

Järgnevalt esitame ühe endise eesti sõjavanne läbitule "Kuusakil Kandide" nide E T A peab vajalikuks avaldada:

"Kuunavõitlaja, kus mältest veel heid rooskaid ja nuruvaid põevi 1940/41 aastal - põgenemisi ja populatsioonama elupüügi? Kus mältest mõle ühist mõttet ja ühiskondlikku - vastus kõigile oli üsna suur, kuiž voi väitev?"

Kas oled unustanud eesti rahva kogutamise põerna? Kas oled unustanud paljude kaasmealestel pinnorikka vengipolve Siberis ja mujal, või praegu ihastutad Kodumaid? Kas oled unustanud eesti sojareestse võitlusest Volhovi seodes. Meere! all Karjala kannasel, Tortu all ja Kodumaa metsades? Nende seestse võitluse eest oli pühm - ennen surua, kui olla oti. - Võitlus maa ja rahva vabadeuse eest on olles ühtes eesti rahva vereküsk polve läbi tegude. Kunagi ei ole eesti rahva vabastustahet saanud maha suruda sestkõte loekõige. Need leegid on vaid kovendamise vabadeuse väärtsust ja selle eest võitluse vajadust. (Pöördel)

Uus mees asemele - see on olnud meie rahva ainuke vastus kõikidele kaitustele. Ka täna tunnene endas seda lääku ja tkuvas võitluses.

Kui ohtlik mürk on punaste agentidega sobritusenine, näeme sellest, mis viinasel ajal on juhtunud ja tehtud meie oma rahvusest reeturile ja nende sebastorkijate poolt. Meid sunnitakse nüüd vaikima ähvardustega juuks omastele kättemaksude.

Kogunevalt käidud ja need, kes pikema aja vältel kodumaa tihedaid sidendeid pidanud, on ületanud oma teguviisidega igasuguse piiri ja alles nüüd näeme täie selgusega, kui madalale on laskunud just need meie hulgast, kellede omukseid on eesti rahva havitamise ja kogutamise eest authsustatud - suuret teenete eest neile vaelastele. - Kutsun üles kõiki julgeld eesti nüüd ja nüüd, organisatsioonide juhte ja üksiklikeid individuaalselt võitlema, nii kuidas kellegil võimalik! Uhinemene kõik kommunistivastaseks võitluseks! Ei ole puhtarat ega puhaset sihti, kui võidelda oma maa ja rahva vabadeuse eest. Võttlere oma vabadeuse võitluseks inimvõimaliku vahendiga. Meidme halastamatast kommunistide kasilaged välja oma riigdest. Kultse eesti rahvustlike, kultuurilisi ja poliitilisi huvide ja võitluse ühiselt Eesti vabadeuse eest!"

Eesti sõjamene.

Kõneleva hüületöri nimistu ruup ei võimalda mahjuma ületuslikuma sõlumi esitanud, et lähmaa vooluse alla võtta mõle ühiskondlike kaitusorganisatsioonidesse. Ajaloo vältel on esinenud erukalt diktatorid, milliste viimaseid eksoppare eesti rahvas lähemalt tunnus oopsis Stalini ja Hitleri näol. Nende ühe-diktatorite kõrval eksisteerib loendanatult pisidikateatoreid ühiskondlikku elus, kus nadalaina astme moodustavad ranged peremõrased, mshed, või paised. Ühiskondlikul vinnal on nad senini kõik demokratilikel riistotel valitza, kuid hiljem pah-kõõpida võinu haaranud ja oelle konsolideerinud suurimud pisidikateatoreid.

Võim ja seicukuna edasice kindlustamise huvides intrigeeritakse teisiti mõtjeid juhatusest välja, tünnimäka keeb, stagneerunud juntimine ja diktatuuri asemel asemele. Individualism ja tugev isikupora eestlaste põhimõndusena on hinnatud seotavaks teguriks diktatorlike absitsioonide tollkäitel. Erakordse turvavusega väljaarunehud individualismi tottu on ega eestlaste suurvara raske ellutatakse diktatorile. - Aastate jooksul on olukorred kujunenud selliseks ja see on avalik ebatas, et Toronto eestlastekonna eluvaldusi jõhived kahelks "paavsti", shk pisidikateerit. - Nende eriliseks omaduseks on teatavasti koguda eestest üuber trügantide ja imatlejate kaader. Seuti võtavad nad armulikult vastu vabatahtlikke põgejaid.

Seljuures ega kõik diktatorid on lakkamus vältlesvahekorras teisiti-mõtjeid, millisele vältlusele nad on sunnitud poju energiat ja selle tulutama.

Diktatuurivastase ainuke võimalik võitluse vorm on demonstratsioon. - Ajaloo vältel lugemustul hulgatul esilekerkinud diktatoreid ei ole mitte ühtegi troonilt kurutatud demokraatlike vahenditega, (Brutus ci läinud Nooma turul) kuuutama, et ta (shb Caesarit tapja) vaid salasnoudega, anohnumoudega, ja seda alati monedjil, kui rahval noot mõne erilise sundmuse tottu tais sabs. Selliks tekibks peeks olera Toronto eestlastekonnas asetleidnud intendent kullaldane, et senini passiivsena Põh-sinud n.n. harilikku inimest valja tuua, kaas reaktsioon avlikus ja rahuvaruks kogimustes, kus tema tuned ja töökspidamisi on riivatud kommunistliku funktsioneerimise läbiküsimises ja asetleidnud faktide verijamises. - Seolõnes ega puudutatud pisidikatorid koos oma über koondunud isikute hulgaga, kisedevad kooride poliitikast. - Liberaalsed, tühja pea ja taskuga kapitoosid teidetakse kull edukalt demokraatia sildi ülesnänet, kui ei kannata meie rahvuslikku võitluse kõrgeid sihte ideoloogiliselt ega märgaduslikult ega. - Mõredu vihage ja teisiti-mõtje ja mõrkorriidore ei saavutata rahvuslike ühiskused, veel vähem kildkondade organisaatsioone, nagu seda nii ilmestatud RVS-u üldhooleolekui demonstreriti.

Mui eestlastekonna kaudet osa ei toeta Teie poolt luututavaaid meestest ja viise, olte bankrotis, sest tootust ei saa võtta vabavõrumu. - Te mõhiuvesti ei saa eru saada, et küsimuses ei ole mitte siinult kogu eestlastekonna vahendeid vahende, vaid meie poliitilise võitlusemooduli havitamine.

E T A kohuseks ja ülesandeks on vähendada eesti ühiskonnes ikkagi sageli esinevate libasteniste vastu. - X. Ann'i sõnovott RVS-u peakoosolekul (Veski) ülikooli politiliste teaduste professor) on tundlikkus seitsmest mõnes mõle pa-gulatospõlitise ühelliust eriüksamiseest meie vabadeuse vältluse eestlastist. Kad kui vabatahtlikud ei ole eesti aru, et Kommunist ei muuta ja ei saa kunnagi muutuda, mõne selleks selle koletu susteeni suru. - Sirge ei olnud siinult "e's eestlane" (Avni).

BEST AVAILABLE COPY

17.

väljendus) vaid ta oll N. Liidu ametisikuna Torontoos, kes on reetnud oma nõa ja ruhva. - K. Aun'i väljendus EVA ümberkoolekol on hooniks mäkkö meie võitlejatele Eesti vabanduse eest, ning rüngaks selviniseks rahvale kodumaal. See on ka põhjus, miks EFA kategoorialliselt nõudib reeturite ja punapisiustest nukutatute karanteeni väljutamist, rahvusliku tervikluse buvides, et taud ei levineks tervetele ega leinks hulgaliiselt järeletegevist.

Iga kainelit mõtlev eestlane mõistab täielikult, miks oleme oma piidiktaatorite vastu võitluseisel sunnitud anonüümssuse jääma, vähemalt esialgu. - Olete midt korduvate tökitustega hukka mõistinud ja mõdistaksite samuti kõhlematult surma, ning viisite otsuse kiiresti täidc - kui see ainult seisoks teie võimuses. - Meie seisukohtade kindlust ja vanakunjust ei häiria see kolge nähemalgi määrat. - Salajane hääletus on sunuti üks anonüümuse vorme, mida eriti diktatorid kardavad. - Kas see on Jurgmine, mille hukka mõistata?

K. Aun, kes sedis just parale Võterkoost, omabolaat, et K. Perme ei ole mittelega eksponeeritud, et ta teadab, et mõne ligi aasta tagasi kavatseti EVA ja PVS ei ole olnud suudeline hoolimata kõikide omadustest suunduda sellel, et mõnd abeküla ei ei olnud siin. Ohakel läbi kõigimill mõutud ja kõik minnesed. Mõõdu on viga tehtud, kui K. Perme laotatakse mõni kõrku ühe eeslinnaga, kuid see K. Aun.

(Võliwäält "Meie Eesti")

Lõpuks esitame följeton à la Black Joe, kellele eesti keele sõnadega riigastonise eest avaldamine suurimat tunu ja tunnustust.

Taiviliseeritud maailmas tunnuse soomeesugu rahvaid, kui vopraaid ja kartmatuid võitlejaid. - Eesti kaugest minevikust näiteid toomata, omasid erilise lugupi-dapise Vabadussõja ajal legendarseks saanud Kuperjanovi ja Sõkale partisanid.

1940. a. suvel ja pärast viinase sõju lõppu, tunti sedaliiki võitlejaid meil metsavendade ja rohelise maleva nime all. - Nii kodumaal, kui siin praegu käimesoleval ajaloolisti vaartuste ja mõistete ümberhindamisel mäheväg need Black Joe ter-minoloogia koneselt kõik ühise nimetaja alla - voodialuseõ.

Uue strateegia õpetuse järgi ei ole need üleulöse mingid sõdurid ega võitlejad, kes end kivi, või kannu teha verjavad, voi isegi kriisvis lõmitavad vaid olige võitlejad ja sangarid on ainult need, kel idenditlisseerimiseks on nimi, sõdras ja sunnaeg teiba otsas kantava plakatiga seljas ja kes lubikses puksid jaalci ja särki rinnasines eest lahti võtlusse tormavad. - kui tible nisugust karveste saarte ja rinnaga elukat nahes areks ei lõo - no siis ei tunne te tema kõrlikku iseloomu.

Toronto eestlaskond on ümberhinnangute tulemusena ilmselt suures segadusel. - Seda segadusi alatas suurendab see vastutustsentru isik, kes lähenemist mälestusmärgi avamisel Eesti Maajas, sokutas rahvale ettelugemiseks meie kõimile. Pöörit luguneetud konsulile katte Black Joe följetoni tasemeego kirjutise, millesse teravat hukkamistu leieber partisani ja metsavenduse taoline võitlus, kuna see on illegaalne, seeza anonüümne. - Meie ajakirjandus, kes muidu nii nobe on era teoma igasuguseid kõnesid, ei julgenud selles segaduses trükida kapten Ruppilli sõne-võtu, sest härra konsul ütles vastupidist. - Loole ega pani Krooni pähre Võitlike jõate Ühingu esimees, kes kahes Kohlikus cestikeulses ajalehes teatas, et temal ei ole midagi ühist organisatorita voodialuste võitlejatega. - Paradoksaals on, et jaolu, et voodialused ei ole kunagi esinenud Toronto Eesti Võitlejate Ühingu nime all, ega kavatse seda teha ka tullevikus. Voodialused annavad aga täie tunnustuse FEÜ resolutsioonile, samuti ühtuvad võtluseesmärgid ja sinid, kusjuures pole on ainult taktikas, kuna meie noumene jõnnakult resolutsiooni täitvist.

Tulikate demokratistlike valtimiseks on kaalumisel Toronto Eesti Võitlejate Ühingu asutamine - lühendatult FEÜ. - Uuel organisatsioonil ei ole midagi ühet vanema venna poolt kasutatava taktikaga ja meie esindajaks on Kõrv.

Sellega täiendavad need kaks organisatsiooni teineteist - Silm näeb ja Kõrv kuulub. - Et asjad saaks ühele poolte, teeb nuud Uuetoe äripapa kindlasti Black Joe kaudu eitepaneku, liikviideerida kõik ciusolevad voodialuseõ põhimõttel - surnum ei hinnusta, ega hougu juhtidele vastu.

Palju on kirjujutud ja rõgestatud demokrikaste neiivsusest ja seistest, kui palju nendele oleks meilt õpida. Demokractia ja töödöös on leirud seal nii kõrgele, et seda rakendatakse isegi Valges Maajas. Presidenti Tahim kaastöölise ja nouan ja ei olnud minsi "tabu" era puutumatul isik, vaid te arreleeriti.

Maii Torontos on aja saevutatud demokractia kõrreim asti, kus poliitilised prostituudid kannavad ühiskonnas juhtivaid ja kõrgeld ametikohti. - Avalik ervandamine on veel aina "tanava ja puubli maratsemine", mis ei vaari tõeolepenu.

Ameerika demokratia olets teepooltest meie tegelastelt palju oppidi. Kuna

(Põrde!)

Vaunc Jenkins ei ole selle programmi töötatööline. - Vai e rahvusgruppina on melli Demokraatia nelliine tulendamine loovultkult mistelav, mitte melli ei ole põhjust pülvavalt talitada, hoides kõrvale rahva "paremisi vaste".
- Sedä lugu ei muksa tõsiselt vottu, sest on ju ainult üks voodiülistete följeton.

ÜRJAMISKOMMISSION ANONIMAATSE LÜHENDTEDE VÄLUANDJATE SISU TÄPSUS

Brühviku väljatulude kõrdeku ülekoolelek eil möödunud laupäeval Eesti Majas koos seuraminn arvu esindajatega kui kenagi varem, kuna edukalt lähevakorda kerkisid probleemid seoses nn „R. Siagus vahetustuuvaga“. Kuna tundl keskinud kõrsetatud sündmust ja hõletusseadeld määrati, et mele keskne võitlusorganisatsioon ühend mure tegusvastaseks enil, ei valmistab tuuamuskaus samade juhtustikumitega, kuid lähestutuna kaheks grupilis nagu ta oli varem. Tüsjuures paljus mõndadeks mõistetud vahetustuuvaga annetusteks hõlmatati teatrate poliitiameti, misile võib aidata hinnata kohituprotsessid. RVN põhimõttete vastu ekraanil lähtime kanti Eerme kõrvaldamiseks kliisiumi el saanud vormilistel põhjustel kerkida. Meie koorolekul ja selles erakorralise koosoleku hõkkukutsuunist ei püsinud üldkoosolek vallikruks.

Mõni aasta tagasi peeti Vana Andreese riiklike seltskondliku kohut ko-eksistentide üle. Nuud aga on osad vahetatud, kuna Parkma tahab moodustada tribunaali, kes peab tooma kommunismivastased voitjad kontu ette. (Valjavoyte "Meie Elust")

Selleks teenivad need liikud al-nüüd meie vennasteks esindajate ja ei ole meie hulgus peremad kui vesihiireid.

Vasakul esiteme väl-julooke meie konsul J.E. Markus' e konest, malestusmargi avamise puhul Eesti majas.

Kehjuks ei võimalda meie piiratud ruum erat-tuua tema kõnet terves ulatuses, kuid kes on sellest huvitatud, võivad lugeda meie kahest ajulehest Toronto, kolmapäeval 21. okt. 64.a. tTA loob oma kohuseks vastata.

Luguteed konsul harra J.E. Markus. Meie teame, et Teie ei olnud oma kõne teksi autor ja et see anti Teile ekslusel et-telugemiseks, vahes aegna enne aktuse pidu-liku avamist. Ule poolte saalis viibinud kaaslaaslast olid shokeeritud - kaasaru-tud aktusexoneleja U.S.A.-st kpt.H.Pugpill, kes Teile olete hiljem motelnud ka sellele, - kellede eesmarke oleks siis teenitud, kui Sirge kontaktivtmised Eerme-Eksbaumide, Oja-Pihla-Näclapea'ga oleks täielikult manavdigitud, nii, nagu esjaosalised ja nende lanatalised kaitseid-sobred so- soovisid? - kas Teie endiselt veel hõlustate meid ja mitte "prokurore", kes va-setavad Teie autoriteetist, teie luguteed nimede, et pügeda Teile euvärt isiku kaitsva liiva varju?

Igal eestlesel on rahvuslikkudes küsimustes digus teada töde. Sellist seitsmeheit-tanttuca on mässlovat Eesti väljajahot TÖTTI TEGELIKUD SOOVITUS TÜÜDSET, EESTI VOTETELE ja organisatsioonidele. Elle tänedes lähtue Ebasabi ja Eesti eest.

Neljapäeval, 12. novembril 1964.

Kasvanudased,
sinu võite nahha
ühte peajagu pi-kemat ja tosist
eestlast, kes on
paevost-põeva ja
nasiast-anstrasse

Kogunud kõrtoote-
gi teile PAROLUS-
ELUST, kus sinda,
Tema ja ka mina
oleme pealegela-
sed. Seiti vanto-
teegi kinkis hõ-
rra Juri Lull reie
kanade Eesti Kul-
tuurarhivile, kus
meile kõigile oli
teadmatalt juur-
tajaks arvandaja.
Meie vaikina sun-
nitud ajakirjan-
dus torontos pole
seni veel "joud-
nud" vastata tTA

Duolt esitataid
küsitusle 15.10.
-64.a. Napp teade,
võtnete Eeländi-
sost ei teenda
võel avatavarustic,
si materialid on
ole antud. Meil
teadadaolevat ei
ole ei ole üle-
anomist toimunud.
Kui haua neeldeki-
se valeteadete
tähendisega oper-
eida?

J. Lull tööks eetundatud alam-
hinnanguna "Parus, Lille, Vi-
hokasjal, Eilem, Valge, Eesti-
laaminguks. Pügikuna on ümb-
eblik. Ja nub põnev. Üllatav. Hõ-
rak. Kus ei ole põhjatundlik."

tTA väljaandjad.

VADA EESTI SORTE

Keritakok eestlastest
kultuurarhivile

Juri Lull

TORONTO (VES) — Commissar-
de clercy Juri Lull onnes kõrde-
sasi kultuurarhivile erakorral-
selt, mille helges ei ka üm-
tas 1000 kaardiga hõrakat. Mu-
ne Eestisse nimetatud "Vihane-
tundlikud" on peajagu pühade
kõrvalt esitatakse.

Selle humoristike nimede kõrde-
sasi on J. Lull kõrvalt parajate
lühimes arvaledvõteteid. Arvades
sinaa kaudel kõrdeks nimetatud
kõrdega ema on "vihane-
tundlikud". Tõred kõrdeks
on valla piinused. Teid kõrdeks
on suurteks mõistetavateks
mõistetud mõistet. Vihane-
tundlikud mõistet vahetatakse
vihane vahel ka kõrdeks. Vihane-
tundlikud on kõrdeks kõrdeks.
Ja seda on tõl kõrdeid vahetatakse
vihane vahel ka kõrdeks. Vihane-
tundlikud kõrdeid, mõistetud on si-
lberi erialaseks ja.

J. Lull tööks eetundatud alam-
hinnanguna "Parus, Lille, Vi-
hokasjal, Eilem, Valge, Eesti-
laaminguks. Pügikuna on ümb-
eblik. Ja nub põnev. Üllatav. Hõ-
rak. Kus ei ole põhjatundlik."

English translation thereof:

tTA announces:

Bulletin #3

Fellow Countrymen!

In connection with attacks against the publishers of EER,

in order to question the truthfulness of our information, we present

some questions and answers so that the readers may come to the necessary

conclusions.

ETA was a solid and trusted news agency of the Republic of Estonia, which was taken over and nationalized by the Communists.

We have nothing to do with the nationalized parody of ETA of the Sirge-era, but are endeavouring to revive and follow the traditions of ETA of the Rep. of Estonia.

ETA is anonymous not because we lack courage, but in order to gain access to information which cannot be obtained in the open.

The publishers of ETA do not pursue personal gains, nor splitting of organizations to which we as active members over the years have contributed in ways of work, time and financial support.

The publishers of ETA have no connection with the Association of Veterans in Toronto. However, we demand that the resolution of the A. of V. in Toronto be strictly carried out, and consider the Sirge-incident settled on the condition that all persons who were in contact with R. Sirge, be excluded from Estonian national organizations and community in Toronto. Attempts to show that ETA has attacked and damaged the Estonian Credit Union in Toronto are ridiculous. R. Sirge was the guest not of the Credit Union but of the Ebbaums and we know that the Credit Union does not belong to the Ebbaums but to the membership. It is illogical and ridiculous to point to any connections between ETA and the numerous letters of threat, though such nonsense.

ETA has its believers among some of our brightest men. ETA's faulty grammar is excusable, because we have not yet professional writers and correctors; however we try to speak a language which is plain to all. Some of the writers were involved in the Sirge-incident:

ETA continues to inform our community until our "free" newspapers in Toronto wake up from the occupation-time sleep, when they wrote only to please dictators and did not pay attention to the "man in the street", whom some of the writers owe for their standard of life. It would be interesting to know why the task of the probe-commission (set up to expose publishers of ETA) does not include detection of

senders of three letters? ETA has not threatened anyone, but has revealed the truth. It was strange to hear the president of ECC expressing threats (prison bars and handcuffs), which leaves in doubt his qualifications as a jurist. Why does he (the "accuser"), champion for truth and right, as implied in the resolution of ECC, not divulge the truth and why did he fight so fanatically for persons compromised, and what did he mean by saying at the general meeting that the value placed upon his scalp is more than that of Eerme's?

Why did our newspapers comment on the meeting as if being restrained and partisan, refraining from reporting dissenting views and understandings? Why do they refrain from publishing letters to the editor? How does this comply with freedom of speech and serve truth?

The following is a letter to ETA from a war veteran "somewhere in Canada". "Comrades in arms, do you remember the hard pressing days of 1940/44 - the retreats and the beginning of the road into exile? Do you remember our common thoughts and questions - the answer was always the same - death or freedom.

Have you forgotten the day of deportation of the Estonian People? Have you forgotten the imprisoned fellow-countrymen in Siberia and elsewhere, or those held now captive in the home country? Have you forgotten the battles of Estonian soldiers at Volhova, at Nevel, at Karjala, at Tartu and in the forests of the home country? The purpose of these men was sacred - better death than slavery. Fight for freedom of the land and its people has always been the command (of blood) of Estonians. Hard blows have never suppressed our urge for freedom. Such blows have only added to the value of freedom and the need to fight for it.

The next man has to step in - this has been our answer to all defeats. This is our command today, in the continuing fight. To be on friendly terms with red agents is a dangerous poison, which is evident from what has recently been done by our traitors and traitresses.

BEST AVAILABLE COPY

followers. We are now forced to keep quiet by means of threat and revenge against our relatives.

Those who entertain close contacts with the home country, including visitors, have exceeded all limits and now we learn with full clarity how deep have fallen those from among us whose relatives have been promoted for destroying and deporting the Estonian people, i.e. for serving our enemy. I call upon all courageous Estonian men and women, leaders and members of organizations, to fight individually by all means available. Let us join in the fight against Communism. For freedom to our country and our people. Communism's henchmen shall be thrown out from our ranks. Let us protect the national, cultural and political interests of Estonians and fight together for freedom of Estonia." Estonian soldier.

Because of limited space, we cannot analyze in greater length the rules of behaviour in our community in exile. There have been numerous dictators, Stalin and Hitler being the latest ones known to the Estonian people. In addition to the great dictators, there are numerous small dictators in social life, the lower ranks of them being stern heads of family, men or women. On the social level, they all have been elected by democratic procedures (ways), and at some later time slowly usurped power, and consolidating it turned into small dictators.

In order to secure power and position, dissenters are removed by intrigue from leading organs, dynamism disappears, stagnation in leadership and dictatorship emerges. Strong individualism as a basic feature of Estonians facilitates creation of dictatorial ambitions. However, at the same time, it is difficult to subject the strongly individualistic Estonian to dictatorship. Over the years, a situation has evolved - and this is "open secret" - where the social life of the Estonian community in Toronto is being led by eight "Popes", or small

BEST AVAILABLE COPY

dictators. Their special feature is to gather a retinue of followers and admirers, and voluntary "creepers" are also mercifully accepted.

At the same time, all dictators relentlessly fight all dissenters, which absorbs much of their time and energy. The only means to fight dictators is anonymity. In the course of history, none of the many dictators has been overthrown by democratic methods (Brutus did not announce on the Roman market that he was going to kill Caesar) but this (overthrow) has been accomplished by way of conspiracy and anonymity, at a time when some special event has aroused masses. The (Sirge)-incident in Toronto ought to serve as a sufficient push ✓ (cause) to alert the passive common man and get him to speak out in public and national matters where his feelings and convictions have been hurt by contacts with Communist functionaries, and concealing of the facts. At the same time, the small dictators with their followers raise their voices for democracy. Liberal (minded) voters (by show of hand) whose heads and pockets are empty, serve successfully as placard of democracy; however, they do not carry on the high ideals of our national fight ideologically and economically. By means of national blind anger and ignoring dissenters one cannot achieve/conformity, even less by means of organizing groups, as was demonstrated at the general meeting of ECC.

You are bankrupt as soon as the major part of Estonians does not support your methods and ways; support cannot be obtained by force. You evidently do not understand that the question is not only to break the spiritual resistance of Estonians but also destruction of the political fighting moral.

ETA has to fight against the ever increasing number of "slips" in the Estonian community. A typical example how some understand the objectives of our fight for freedom is K. Ann's (Professor of Political Sciences, U. of Waterloo) address to the general meeting of ECC. Does Ann not know, or understand, that communism cannot change,

BEST AVAILABLE COPY

as change would mean death of this dire system. Sirge was not "an Estonian" (as called by Aun), but he was in Toronto a Soviet Union's official, who had betrayed his home country and people. Aun's statement is a slap in the face of our freedom-fighters and a grave insult to our people in the homeland.

For this reason, ETA demands categorically that all traitors and those infected by red bacilli be quarantined, to protect the healthy from the spread of epidemic and massive imitation.

Next a "feuilleton" à la Black Joe, who deserves thanks and appreciation for enriching the Estonian language.

The Finnish peoples in the civilized world are known as courageous fighters. Omitting examples from earlier history, special respect has been deserved by the legendary Kuperjanov's and Sakala partisans of the War of Liberation. In the summer of 1940 and after the end of World War II, fighters of this calibre were known as "brethren of the woods" and "the green regiment". According to Black Joe's terminology, all of them - as well as in the home country as in our present revaluation of historic values and understandings - should be placed under the common denominator - "men under the bed".

According to the new strategy, those who hide behind a stone or a trunk or in a trench are not at all soldiers; right soldiers and heroes are only those who carry with them a placard of identification (name, address, date of birth), and who in shorts and with shirts open at neck rush into battle. That's all you need to frighten the Russians.

As a result of revaluations, the Estonian community in Toronto is in a state of great confusion. This confusion grew even greater thanks to the irresponsible person who at the opening of a memorial in The Estonian House passed to our respectable consul a script (of Black Joe's feuilleton value) wherein the partisan-style fight is condemned, because it is illegal, hence anonymous. Our press, usually ready to print all kinds of speeches, did not dare

to print the speech of Captain Puupill, because the consul had said the opposite. To add more to the confusion, the President of the Society of Veterans announced in the Estonian newspapers in Toronto, that he has nothing in common with the unorganized fighters "under the bed".

It is a paradox that the "men under the bed" have never used the name of the Estonian Veteran Society in Toronto and do not plan to do so in the future. However, the "men under the bed" support fully the resolution of the E. V. Society, and our objectives are the same, the difference being only in tactics, as we demand strict implementation of the resolution.

Establishment of a "Society of men under the bed" is under consideration. The new organization has nothing in common with the older brother in matters of tactics and our president is KÖRV (Ear). Thus the two organizations are complementary - SILM (Eye) sees and KÖRV (Ear) hears.

To straighten out matters, there will be coming a suggestion from Black Joe to liquidate all live "men under the bed" upon the principle: the dead do not bite, nor bark they upon their leaders.

Much has been told of the naivete of Americans who have much to learn from us. Democracy and foolishness have developed so far that it finds implementation even in the White House. The President's close adviser was not "taboo" or untouchable, he was put under arrest.

Among us in Toronto, the highest degree of democracy has been attained, where political prostitutes occupy leading and high ranking positions in the society. For them public opinion is "noise from the street" deserving no attention.

American democracy has much to learn from us. Poor Jenkins would not have been now an unemployed. Being a small group, we have to interpret democracy in our ways, because we cannot act wastefully and push aside our "best sons".

COPY
DUPLICATE
BEST

RESTAURABLE COPY

Don't take this story in earnest, it is only a "feuilleton" of the men under the bed.

Some years ago, a "social tribunal" condemned those who practiced co-existence. Parties have now changed, and Parkma is to establish a tribunal to prosecute those who fight communism.

"These persons serve thus the aims of our enemy, and they are among us no better than the enemy himself". *** This is a quotation from the address delivered by our consul J. E. Markus on the occasion of opening a memorial in the Estonian House. We regret that because of limited space the full script cannot be reproduced. However, those interested find it in our newspapers.

The following is ETA's answer to consul J. E. Markus: "We know that you were not the author of your address the script of which was passed to you shortly before the opening of the meeting. More than one-half of the audience was shocked, including Captain Puupill from U.S.A., the main speaker. Have you ever considered whose aims would have been served if the contacts of Eerme-Ekbrunn-Oja-Pihla-Naelapea with Sirge would have been kept secret, as the parties and their fanatical friends wished? Do you still suspect us and not the "prosecutors" who make use of your authority, your respected name, to seek protection behind your back?"

Every Estonian has the right to know the truth in national matters. For that reason, we have sent copies of this bulletin for distribution to Estonian stores, establishments and organizations. Thank you for help and confidence.

Thursday, Nov. 12, 1964

Publishers of ETA

Fellow countrymen, here you can see a true Estonian, who for many years has been gathering and filing data of our life in exil,

where you, he and myself are playing the main part. Mr. Juri Lull donated this file to the Estonian Cultural Archives in Toronto, where - unknown to all of us - a traitor was the director. Our silenced press in Toronto has not yet had time to answer ETA's question of 15.10.64. A short statement that the keys have been handed over (by Eerme) does not prove to the public that the materials have been handed over. As far as we know, this has not been done. For how long is it intended to operate with false statements?

8. The said bulletins, false and malicious in themselves, are calculated to and have had the effect of bringing the plaintiffs and each of them into hatred and contempt by their Estonian compatriots.

9. The defendant by participating in the publication of the said bulletins, well knowing the same to be false and malicious, or in the alternative, being utterly reckless as to the truth or falsity thereof, has himself been party to serious injury to the plaintiffs and each of them in their character, credit and reputation as members of the Estonian Community in general and as officers and members of the Estonian Central Council in Canada in particular.

Each of the plaintiffs therefore claims as against the defendant

- (a) damages in the sum of \$25,000.00
- (b) his costs of this action
- (c) such further and other relief as this Honourable court may deem just in the circumstances.

The plaintiffs propose that this action be tried at the City of Toronto, in the County of York.

10. ^{Amended}
DELIVERED at Toronto this 24th day of February, 1965,
by Messrs. Keith, Ganong, Mahoney & Keith, 25 Adelaide Street West,
Toronto, solicitors for the plaintiffs.